

Inbreng fractie ChristenUnie Algemene Beschouwingen

Mdv, leden van het college van B en W, geachte collega's

'The proof of the pudding is in the eating' zeggen onze burens aan gene zijde van de Noordzee. 'Proof' dan in de zin van bewijzen, niet van proeven. Alleen door dingen in de praktijk te doen bewijzen ze wat ze waard zijn.

Dat geldt ook voor deze Algemene Beschouwingen die van een ander karakter zijn en horen te zijn dan die van voorgaande jaren. Niet alleen omdat ze dit jaar ongebruikelijk vroeg worden gehouden, maar ook omdat we een discussie starten over aantal en kwaliteit van onze voorzieningen in Krimpen aan den IJssel. En deze discussie, dat zeg ik er maar direkt bij, kan geen vrijblijvend karakter meer dragen. We hebben deze discussie zelf op poten gezet omdat we ook ergens willen uitkomen. Uiteindelijk zal de Raad richtinggevende uitspraken moeten doen over aantal en niveau van in Krimpen aanwezige voorzieningen.

Voor wij echter toekomen aan de concrete uitwerkingen hebben wij wel de behoefte het kader te schetsen waarbinnen naar onze overtuiging die keuzes tot stand moeten komen. Daarbij draait het om drie punten: de mens, de overheid en de samenleving. Het is duidelijk dat deze drie elkaar voortdurend beïnvloeden.

Het bijbelse mensbeeld is niet dat van een persoon met verantwoordelijkheden, met mogelijkheden en levend in gemeenschap met andere mensen. Mensen zijn ingekaderd in instituties zoals huwelijk, gezin, de vriendenkring, de vereniging en noem het allemaal maar op. In een recent rapport van de WRR (Vertrouwen in burgers) wordt dat ook onderstreept: mensen leven in netwerken en zijn op elkaar betrokken. Nog sterker, moeten op elkaar betrokken zijn wil de democratie overleven. Op dit WRR Rapport kom ik zo nog even terug.

Het tweede brandpunt in dat kader is de overheid. De overheid die als hoeder van het algemeen belang op basis van wetgeving tot besluitvorming komt. Uiteraard staat de overheid altijd voor het dilemma of ze wel of niet moet optreden. Belangwekkend voor de ChristenUnie is daarbij de vraag aan de hand van welke criteria de overheid optreedt en of ze met haar optreden het te bereiken doel wel of niet dichterbij brengt in de samenleving. Het is ook een misverstand de overheid daarbij boven de samenleving te situeren ze staat erin en maakt er deel vanuit, maar wel met specifieke bevoegdheden en kenmerken.

Komen we bij de samenleving. Uiteindelijk draait het daar om. Die samenleving verandert, weliswaar niet revolutionair maar bepaalde patronen zoals individualisering en schaalvergroting zijn onmiskenbaar. Meestal vindt dat soort processen sluipenderwijs plaats maar kijk je dan over een langere periode terug dan constateer je onmiskenbare verschillen.

Voor ons staat vast dat een burger geen consument is. Burgers maken met elkaar het sociale kapitaal in een gemeente en zijn aanspreekbaar op hun maatschappelijke participatie. In veel gevallen willen ze ook iets doen. Kijk naar Krimpen, er is een bloeiende buurtvereniging in de Schildersbuurt, er zijn jeugdverenigingen, sportclubs, ouderensozen, een belbus en ook nog een Jumbo waar je gratis kan koffiedrinken. Krimpen heeft veel kracht en maatschappelijk kapitaal.

De ChristenUnie wil daar nadrukkelijk op aanhaken en erop aan sturen dat burgers en organisaties waar het kan hun verantwoordelijkheden nemen. Dit is een proces van lange adem bij Raad en College.

Het vereist ook een andere manier van denken. Essentieel daarbij is het woord vertrouwen. Zonder vertrouwen kan geen samenleving bestaan, zonder vertrouwen

kunnen wij geen taken terugleggen, zonder vertrouwen in de overheid neemt de burger geen taken over.

Daarnaast moet de overheid leren denken vanuit het perspectief van de burgers en moet deze eigenlijk vanaf het begin bij de planvorming betrokken worden. Daar zijn we overigens al een eind mee opgeschoten. Wat gebruikelijk is geworden bij ruimtelijke inspraakprocedures zou breder moeten gaan gelden. Waarbij een goede communicatie onontbeerlijk is. Burgers doen in deze benadering niet mee maar zij doen het!.

Een tweede voorwaarde is dat de overheid tegenspel accepteert. De lastige burger is niet per definitie de slechtste burger. Tegenspel accepteer je en stimuleer je zelfs door data ter beschikking te stellen aan burgers. Want veelal heeft hij daar niet de beschikking over. Je kan als overheid ook je eigen horizon verbreden door je eigen netwerk van informatievergaring te verruimen. Probeer als gemeente eens een vraag op twitter te stellen waarbij je door middel van de hashtag #durf te vragen aan tienduizenden binnen Krimpen een vraag stelt. Kortom, boor de kennis aan die binnen de burgerlijke gemeente aanwezig is en doe dat soms op een andere manier als je gewend bent.

Wij willen het bedrijfsleven daar ook nadrukkelijk bij inschakelen. Een goed voorbeeld vinden wij de initiatieven die met behulp van een website worden ontwikkeld om ideeën te verzamelen voor de problematiek rond de Algerabrug. Het is een moderne manier van oplossingen verzinnen als er maar continuïteit in zit.

Een heel interessant idee is het ontwikkelen van burgerlijke maatschappen. Samenwerkingsverbanden van burgers die menen een lokale maatschappelijke voorziening te kunnen leveren zouden via dergelijke maatschappelijke corporaties uitgenodigd kunnen worden dit te gaan doen. In Engeland heeft de regering Cameron dit reeds gerealiseerd en bestaat er een 'right to challenge': als je als maatschappelijke corporatie meent een dienst beter te kunnen leveren mag je een bod uitbrengen dat door beleidsmakers serieus moet worden overwogen. Het is eigenlijk een vorm van maatschappelijk aanbesteden.

Mdv, na deze inleidende beschietingen ga ik nu die terreinen noemen waar wij de komende jaren aan de hand van deze kaders stappen kunnen gaan zetten. Let wel, het gaat ons daarbij zoveel mogelijk om behoud van de functie, maar hoe we het gaan realiseren kan wel eens heel anders worden. Daarbij denken wij achtereenvolgens aan het zwembad, de muziekschool, de kinderboerderij, het jeugd- en jongerenwerk, de bibliotheek, het groenbeheer en het leerlingenvervoer. Per sector zal gekeken moeten worden op welke wijze de verantwoordelijkheid kan worden overgedragen en welke kaders daarbij noodzakelijk zijn.

Voor het zwembad denken wij allereerst aan een andere beheersconstructie. Daar is in het verleden ook al onderzoek naar gedaan. Daarnaast zouden wij graag willen zien dat nu actief wordt onderzocht in hoeverre andere gemeenten geïnteresseerd kunnen worden in mede exploitatie van het zwembad. Het accommodatiebeheer is wat ons betreft ook rijp voor een kritische doorlichting. Daar valt wat ons betreft ook de Tuyter onder met meer dan 130.000 euro aan lasten per jaar. Voor wat betreft de muziekschool valt zeker te overwegen of een vorm van privatisering kan worden onderzocht. Laten we eerlijk zijn, iedereen vindt muziekonderwijs belangrijk maar het is geen kerntaak van de gemeente zoals de aanleg van rioleringen dat wel is. Daar kunnen dus varianten worden onderzocht waarbij particulieren zelf afspraken maken met private muziekdocenten. De overheid zorgt voor het gebouw, de rest kan door de samenleving worden geregeld.

Idem dito de kinderboerderij. Ook weer een voorziening waarbij iedereen vindt dat het behouden moet blijven maar ook hier geldt onzes inziens dat je niet kan spreken van een gemeentelijke kerntaak. Wij vragen ons af of een dergelijke functie niet kan worden gecombineerd bij al bestaande boerderijen in de omgeving. Wellicht zijn er boeren te vinden die een dergelijke functie icm met een al bestaande zorgfunctie voor hun rekening willen nemen. Overigens realiseren wij ons dat de kosten voor deze voorziening voornamelijk bestaan in loonkosten voor een groep medewerkers die anders niet makkelijk aan de slag komen.

Het open jeugd en jongerenwerk ziet er wat ons betreft over vijf jaar anders uit. In lijn met het rapport dat er is verschenen vindt er een concentratie plaats van dit werk op de groep van 12-17 jarigen die vooral in sport-en spelactiviteiten worden gestimuleerd. Indien nodig komen wat ons betreft daar ook de faciliteiten voor zoals Cruyff of voor Krimpen desnoods Van Bronckhorst courts-⁹. Maar ook hier geldt iets

serieuzer: als er zich een gerenommeerde voormalige profvoetballer binnen onze gemeentegrenzen bevindt hoe kunnen wij dan van zijn capaciteiten gebruik maken voor deze groep? Wat ons betreft onderzoeken wij ook of het open-jeugd en jongerenwerk als aparte functie moet blijven bestaan of niet ergens elders kan worden ondergebracht bij Jeugd en gezin. Wat ons betreft wordt er, behalve voor de groep van 12-17 jarigen ook geen subsidie meer verstrekt anders dan op projectbasis. Wie een goed idee heeft wordt beloont. Overigens zijn wij er wel voor de Big Bear te handhaven als muziekverzamelgebouw.

De kernfunctie van de bibliotheek is onzes inziens dat jongeren leren lezen, dat ze ondergaan hoe je in een goed boek kan worden ondergedompeld en dat blik en geest erdoor worden verruimd. In deze tijd van vluchtige media meer nodig dan ooit. Ook hier geldt weer dat we ons de vraag stellen of dit echter altijd door de overheid moet worden gerealiseerd of dat er andere oplossingen zijn? Ouders zijn hierin natuurlijk reuze belangrijk, alleen maar tv kijken op de bank levert weinig op behalve dat we ons geestelijk dood amuseren. Wat ons betreft onderzoeken we echter ook in hoeverre scholen de bibliotheekfunctie kunnen overnemen. Dat is best wel moeilijk en daar zit veel haken en ogen aan. In ieder geval iets waar we echt eens serieus naar moeten kijken, en anders dwingen de technologische ontwikkelingen ons er wel toe.

Voor het groenbeheer willen wij voorstellen proefexperimenten uit te voeren waarbij wijken/straten daadwerkelijk een budget krijgen voor het beheer. Laten we het gewoon eens proberen. De gemeente ondersteunt en grijpt in indien nodig. Ook dat zal best wel strubbelingen geven maar wie niet proeft heeft ook geen pudding. En waar groen bijgehouden kan worden kan mooi de graffiti mede verwijderd worden. Wat ons betreft staat de schoolslag niet ter discussie maar het schoolzwemmen wel. Ook hier geldt dat in de verantwoordelijkheidsverdeling tussen overheid en ouders ouders meer dan voorheen wat ons betreft aan zet zullen zijn.

Wij hebben waardering voor al degenen die zich inzetten voor de sportraad en voor de sport. Wel willen wij de wethouder nog eens vragen kritisch naar het bedrag van te kijken dat hiermee gemoeid is. Andere adviesorganen kunnen met minder toe. Ook het leerlingenvervoer ontsnapt niet aan de doe-democratie. Tegelijk beseffen wij dat hier voorzichtigheid is geboden. Want zoals gezegd, we gooien het niet over de schutting om vervolgens de buurman te horen schelden omdat hij een stuk beleid op zijn hoofd heeft gekregen.

Vorig jaar hebben we al in een motie gevraagd om samen met de ouders naar alternatieven te kijken. We zijn benieuwd hoe het hiermee staat.

Over laaghangend fruit gesproken, de Raad kan ook naar zichzelf kijken. Wat ons betreft schaffen we de fractievergoeding weer af. Daar solderen we tekorten niet mee dicht maar enige kritische beschouwing van de eigen uitgaven kan volgens ons geen kwaad.

Mevrouw de Voorzitter, een zaak van lange adem, van deels een omkering in het denken en deels van experimenteren en durven loslaten. En we koesteren ook niet de illusie dat de voorstellen die we hier doen binnen twee maanden effect zullen hebben. Het is wel belangrijk dat we een richting inslaan, dat we dat doen met een gevoel van urgentie en dat we het doen met overtuiging en die overtuiging ook naar de burgers uitdragen.

Nogmaals, dat is niet gemakkelijk, vooral niet omdat we onszelf steeds meer als consumenten zijn gaan gedragen in plaats van als burgers die het maatschappelijk kapitaal vormen voor deze samenleving. Laten we hopen dat als CdK Franssen over vijf jaar de dan verbrede Algerabrug heeft genomen in zijn zoevende elektrische dienstauto er een scala aan projecten is waarin Krimpen zich onderscheidt. Niet omdat wij een etappeplaats van de Giro zijn geworden maar omdat wij ons maatschappelijk kapitaal op een innovatieve manier weten in te zetten.

Daarom : Ask not what Krimpen can do for you, but ask what you can do for Krimpen.
Dat is de kracht van Krimpen